

Sophies historie

Lyt til historien, og indsæt de ord, der mangler.

Jeg hedder Sophie. Jeg er født og opvokset i Frankrig. Jeg er født i 1955 i Marseille, som er en stor by i den sydlige del af Frankrig. Min mor hed Martha, og min far hed Joseph. De er desværre begge to døde nu. Mine forældre mødte hinanden i 1950 og blev gift nogle år senere. Min mor fødte mig kort efter brylluppet. Tre år senere fik jeg en lillebror, Pierre.

Vi flyttede til Toulouse i 1960. Vi flyttede ind i et lille, hyggeligt hus. Jeg har gode minder fra min barndom. Min mor passede mig de første 3 år af mit liv. Hun var hjemmegående husmor. Min far arbejdede som tømrer. Som 3-årig begyndte jeg at gå i det, man kalder børnehave i Danmark. Jeg begyndte at gå i skole som 6-årig. Det var en katolsk skole med strenge regler og en masse disciplin. Skolen var jeg ikke så glad for, men jeg havde nogle gode kammerater.

Det viste sig, at jeg var ret dygtig til musik. Jeg kan stadig huske den dag, min far kom hjem med min første fløjte. Det var til min 8-års fødselsdag. Jeg spillede - eller prøvede at spille - hele aftenen. Det tror jeg ikke, mine forældre var så glade for. Jeg gik til privat musikundervisning og blev bedre og bedre til at spille. Mine lærere mente, jeg skulle fortsætte med at spille musik eller synge efter skole. Så det gjorde jeg.

Jeg begyndte på musikskolen i Toulouse i 1975. Jeg flyttede ind i et kollektiv med en masse andre unge på min alder. Det var en spændende tid med fest og ballade - og en smule studie. Uddannelsen tog 6 år, men så langt nåede jeg aldrig. Mens jeg gik på musikskolen, begyndte jeg at spille og synge i et jazzband. Vi spillede koncerter alle mulige steder, bl.a. i Paris.

Vi spillede på en lille café i nærheden af Eiffeltårnet. Kort efter koncerten kom en flot, ung mand hen til mig og gav mig blomster. Han roste min musik og min stemme. Han hed Alfred og var dansker. Han var på forretningsrejse i Paris. Han talte godt fransk, og vi talte sammen hele aftenen. Vi blev forelskede i hinanden, og der gik ikke lang tid, før vi blev kærester.

De næste par år brugte vi på at holde fast i vores kæresteforhold. Alfred besøgte mig i Frankrig, og jeg besøgte ham i Danmark, men sådan kunne det ikke blive ved. Så vi besluttede, at jeg skulle flytte til Danmark. Alfred havde et godt job i Danmark, og jeg havde svært ved at blive færdig med mine musikstudier.

Jeg flyttede til Danmark i 1980, og vi blev gift to år senere. Jeg kan huske, at jeg brugte meget tid på at lære dansk. Men det lykkedes til sidst, selv om jeg stadig har en smule fransk accent. Dansk udtale er svær at lære, synes jeg.

Vi fik vores første og eneste barn - Julie - i 1983. De første par år gik jeg hjemme og passede hende, men så fik hun plads i vuggestue, og jeg gik hjemme og kedede mig fra morgen til aften. Min mand tjente godt, så jeg behøvede ikke at finde et arbejde. Men jeg kedede mig. Jeg begyndte at spille musik igen og endte med at spille i et jazzband igen. Gennem mine kontakter i bandet fik jeg et job som musiklærer på en lille musikskole i København.

Min mand var ikke helt tilfreds med, at jeg fik et arbejde. Han mente, det ville lægge pres på familien. Hvem skulle tage sig af rengøringen, madlavningen og alt husarbejdet? Det blev starten på vores personlige problemer. Det endte med en skilsmisse for 5 år siden. Det var en hård tid. Men nu går det bedre. Min eksmand er blevet gift igen, og jeg har fået en kæreste - en musiker. Og livet fortsætter.